РЕШЕНИЕ НА СЪДА (ТРЕТИ СЪСТАВ)

29 юли 2010 година *

По дело C-151/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Испания) с акт от 26 март 2009 г., постъпил в Съда на 28 април 2009 г., в рамките на производство по дело

Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

срещу

Ayuntamiento de La Línea de la Concepción,

María del Rosario Vecino Uribe,

Ministerio Fiscal,

* Език на производството: испански.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Ministerio Fiscal, от г-н J. L. M. Retamino, в качеството на представител,

— за испанското правителство, от г-жа B. Plaza Cruz, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н J. Enegren и г-н R. Vidal Puig, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 май 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) и Ayuntamiento de La Línea de la Concepción (наричано по-нататък „Ayuntamiento de La Línea“), г-жа Del Rosario Vecino Uribe и деветнадесет други ответници, както и Ministerio Fiscal с оглед отказа на Ayuntamiento de La Línea да признае качеството на законни представители на работниците и служителите на лицата, избрани да поемат тази функция в различни предприятия, на които са възложени концесии за публични услуги, прехвърлени към тази община.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

3 Директива 2001/23 кодифицира Директива 77/187/ЕИО на Съвета от 14 февруари 1977 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 61, стр. 26), изменена с Директива 98/50/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 г. (ОВ L 201, стр. 88).

4 Третото съображение от Директива 2001/23 гласи: „[н]еобходимо е да се осигури закрила на работниците и служителите при смяна на работодателя, в частност за да се гарантират техните права“.

5 Член 1, параграф 1 от посочената директива гласи:

„а) Настоящата директива се прилага към всички прехвърляния на предприятия, стопански дейности или обособени части от предприятия или стопански дейности на друг работодател в резултат на [договорно] прехвърляне или сливане.

б) [При спазване на] буква а) и следващите разпоредби на настоящия член по смисъла на настоящата директива прехвърляне е налице, когато има прехвърляне на стопански субект, който запазва своята идентичност, което означава организирано групиране на ресурси с цел извършване на стопанска дейност, независимо от това дали дейността е основна или спомагателна.

в) Настоящата директива се прилага към публични и частни предприятия, които извършват стопанска дейност, независимо дали са създадени със стопанска или нестопанска цел. Административното преобразуване на публични административни органи или прехвърлянето на административни функции между публични административни органи не се смята за прехвърляне по смисъла на настоящата директива“.

6 Член 2, параграф 1 от посочената директива предвижда:

„По смисъла на настоящата директива:

[…]

в) „представители на работниците и служителите“ и сродните с това понятие изрази означават представители на работниците и служителите съгласно законодателството или практиката на държавите членки;

[…]“

7 Според член 6 от същата директива:

„1. Ако предприятието, стопанската дейност или частта от предприятието или стопанската дейност запазят своята самостоятелност, статутът и функциите на представителите или представителния орган на работниците и служителите при прехвърлянето се запазват при същите условия, както преди датата на прехвърлянето по силата на законова, подзаконова или административна разпоредба, при условие че са изпълнени необходимите условия за учредяване на работническо представителство.

Първата алинея не се прилага, ако съгласно законовите, подзаконовите или административните разпоредби или практиката на държавите членки или по силата на споразумение с представителите на работниците и служителите са изпълнени условията за ново определяне на представителите на работниците и служителите или учредяване на нов представителен орган на работниците и служителите.

Когато прехвърлителят е в производство по несъстоятелност или е обявено сходно производство за обявяване в неплатежоспособност с оглед на ликвидацията на активите на прехвърлителя под надзора на компетентен публичен орган (който може да бъде синдик, упълномощен от компетентния публичен орган), държавите членки могат да предприемат необходимите мерки за гарантиране на това прехвърлените работници и служители да бъдат надлежно представени до новото избиране или определяне на представители на работниците и служителите.

Ако предприятието, стопанската дейност или частта от предприятието или стопанската дейност не запази своята самостоятелност, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират това, че прехвърлените работници и служители[…], които са имали свои представители/представителен орган преди прехвърлянето, [продължават] да бъдат надлежно представлявани за периода, необходим за ново учредяване или определяне на представителни органи на работниците и служителите съгласно националното законодателство или практика.

2. Ако мандатът на представителите на засегнатите от прехвърлянето работници изтича в резултат на прехвърлянето, на представителите продължава да се осигурява закрилата, предвидена от законовите, подзаконовите или административните разпоредби или практиката на държавите членки“.

Национална правна уредба

8 Директива 2001/23 е транспонирана в испанското право с Кралски нормативен указ № 1/1995 от 24 март 1995 г. относно одобряването на преработения текст на Закона за статута на работниците и служителите (BOE № 75 от 29 март 1995 г., стр. 9654), във версията му, произтичаща от Закон 12/2001 от 9 юли 2001 г. (BOE № 164 от 10 юли 2001 г., стр. 24890, наричан по-нататък „Статутът на работниците и служителите“).

9 По силата на член 44 от Статута на работниците и служителите:

„1. Прехвърлянето на предприятие, на място на дейност или на самостоятелна производствена единица от същото само по себе си не прекратява трудовите правоотношения, като новият работодател встъпва в правата и задълженията на предишния работодател по трудовите договори и социалното осигуряване, включително и в задълженията относно пенсиите, съгласно предвидените в приложимата специална уредба условия, и по принцип във всички задължения в областта на допълнителната социална закрила, които прехвърлителят е договорил.

[…]

5. Когато предприятието, мястото на дейност или производствената единица, предмет на прехвърлянето, запазят самостоятелността си, смяната на работодателя сама по себе си не прекратява мандата на законните представители на работниците и служителите, които продължават да упражняват функциите си при същите условия, както преди прехвърлянето“.

10 Член 67, параграф 1 in fine от Статута на работниците и служителите предвижда възможността за организиране на частични избори в предприятието, за да се посрещне увеличаване на броя на персонала, по следния начин:

„Могат да се организират частични избори вследствие на подаване на оставка, отстраняване или за да се допълни представителният орган на работниците и служителите след увеличаване на броя на персонала. Колективните трудови договори предвиждат необходимите мерки за адаптиране на представителния орган на работниците и служителите към значителни намаления на броя на персонала, които могат да настъпят в дадено предприятие. При липсата на колективен трудов договор това адаптиране се урежда посредством споразумение между предприятието и представителите на работниците и служителите“.

11 Според член 67, параграф 3 от Статута на работниците и служителите:

„Продължителността на мандата на представителите на персонала и на членовете на работническия съвет е четири години, като те запазват функциите си и продължават да упражняват правомощията си и свързаните с тях гаранции до свикването и провеждането на нови избори.

Представителите на персонала и членовете на работническия съвет могат да бъдат отстранени само с решение на избралите ги работници и служители, прието в хода на свикано за тази цел събрание, в което участват най-малко една трета от избирателите, с абсолютно мнозинство, при всеобщи, индивидуални, свободни, преки и тайни избори. Не може обаче да се извърши отстраняване в хода на преговорите за нов колективен трудов договор, нито да се пристъпи към това, преди да са изтекли поне шест месеца“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

12 На 25 август 2008 г. общинският съвет на Ayuntamiento de La Línea приема наредба, в която се предвижда откупуването на редица концесии за обществени

услуги, предоставянето на които е било поверено до този момент на четири частни предприятия концесионери. Услугите, предмет на откупените концесии, се отнасят до домакинското обслужване и почистването на обществени училища, почистването на улици и поддържането на паркове и градини.

13 От акта за преюдициално запитване е видно, че след откупуването на различните концесии за публични услуги от Ayuntamiento de La Línea работниците и служителите, съставляващи персонала на отделните предприятия, които до този момент са били концесионери, преминават към общинската администрация и стават част от нейния персонал, като същите работници и служители без изключение продължават да заемат същите длъжности и да изпълняват същите функции както преди откупуването на концесиите, на същите работни места и със същите преки ръководители, без съществени промени в условията на труд, като единствената разлика е, че отсега нататък техните най-висши ръководители, стоящи над посочените преки ръководители, са съответните общински представители, а именно общинските съветници или кметът.

14 След откупуването на концесиите законните представители на работниците и служителите на всяко от тези предприятия концесионери оправят искания до Ayuntamiento de La Línea да се ползват от намалена продължителност на работното време. Тези искания са отхвърлени с решение от 10 септември 2008 г. с мотива, че поради това че стават част от персонала на общината, съответните работници и служители престават да изпълняват функциите си на законни представители.

15 В този контекст на 28 октомври 2008 г., след като узнава за това решение, жалбоподателят по главното производство, а именно UGT-FSP, иска разяснения от Ayuntamiento de La Línea, след което на 13 ноември 2008 г. подава пред Juzgado de lo Social Único de Algeciras жалба срещу посоченото решение.

16 С решение от 26 март 2009 г. Juzgado de lo Social Único de Algeciras решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Изпълнено ли е изискването за запазване на самостоятелността, посочено в член 6, параграф 1 от Директива 2001/23 […], при фактическа обстановка (като тази по главното производство), при която, след като община откупува различни концесии за обществени услуги, работниците и служителите, съставлявали част от персонала на отделните предприятия, които до този момент са били концесионери, преминават към посочената общинска администрация и стават част от нейния персонал, когато същите работници и служители (без изключение) продължават да заемат същите длъжности и да изпълняват същите функции както преди отнемането на концесиите, на същите работни места и със същите преки ръководители (стоящи по-горе в йерархията), без съществени промени в условията на труд, като единствената разлика е, че отсега нататък техните най-висши ръководители (стоящи над посочените преки ръководители) са съответните общински представители (общински съветници или кмет)?“.

По преюдициалния въпрос

17 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали прехвърленият стопански субект запазва самостоятелността си по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 2001/23, когато работниците и служителите, съставлявали част от неговия персонал, преминават към дадена община и стават част от нейния персонал, и когато същите работници и служители продължават да заемат същите длъжности и да изпълняват същите функции както преди прехвърлянето, на същите работни места и със същите преки ръководители, без съществени промени в условията на труд, като единствената разлика е, че избрани лица стават най-висшите ръководители на прехвърления субект.

18 Испанското правителство счита, че в делото по главното производство не са изпълнени условията за прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23. Всъщност то изтъква, че не е налице прехвърляне на съществени материални активи между предприятията концесионери и Ayuntamiento de La Línea, тъй като обществените училища, улиците, както и общинските паркове и градини вече са принадлежали на Ayuntamiento de La Línea. Прехвърлен бил само целият персонал, зает в предприятията концесионери. Не можело обаче да се пренебрегне, макар работната сила да е негов важен фактор, материалният елемент, на който се базират поверените на посочените предприятия концесионери услуги по домакинско обслужване, почистване и поддръжка.

19 Следователно, за да се отговори на този въпрос, най-напред следва да се определи дали прехвърляне като това по делото в главното производство попада в обхвата на член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2001/23. Всъщност само ако бъде даден утвърдителен отговор на този въпрос, ще се постави въпросът за самостоятелността по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 2001/23.

По наличието на прехвърляне по смисъла на член 1 от Директива 2001/23.

20 От акта за преюдициално запитване следва, че предмет на делото по главното производство е обратното преминаване към дадена община, публичноправно юридическо лице, на редица концесии за обществени услуги, предоставянето на които до този момент е било поверено на различни частни предприятия концесионери. Актът, с който се осъществява това обратно преминаване, е наредба на общинския съвет.

21 Съгласно член 1, параграф 1 от Директива 2001/23 тя се прилага към всички прехвърляния на предприятия, стопански дейности или обособени части от предприятия или стопански дейности на друг работодател в резултат на договорно прехвърляне или сливане.

22 Според установената съдебна практика Директива 2001/23 цели да осигури непрекъснатостта на съществуващите в рамките на един стопански субект трудови правоотношения, независимо от промяната на собственика. Основният критерий за определяне на наличие на прехвърляне по смисъла на Директивата следователно е запазването на идентичността на въпросния стопански субект, който факт се определя от това дали неговата дейност реално продължава или се възобновява (вж. по-специално Решение от 18 март 1986 г. по дело Spijkers, 24/85, Recueil, стр. 1119, точки 11 и 12, както и Решение от 15 декември 2005 г. по дело Güney-Görres и Demir, C-232/04 и C-233/04, Recueil, стр. I-11237, точка 31 и цитираната съдебна практика).

23 При действието на Директива 77/187, изменена с Директива 98/50, Съдът приема, че единствено фактът, че концесионерът е публичноправно юридическо лице, в случая община, не позволява да се изключи наличието на прехвърляне, което попада в приложното поле на посочената директива (Решение от 26 септември 2000 г. по дело Mayeur, C-175/99, Recueil, стр. I-7755, точка 33). Такъв извод се налага и при действието на Директива 2001/23.

24 Обстоятелството, че решението, с което се извършва обратното преминаване на концесиите за обществени услуги, е наредба, тоест едностранно взето от Ayuntamiento de La Línea решение, не е пречка да се констатира прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23 между частните предприятия концесионери и Ayuntamiento de La Línea.

25 Всъщност Съдът вече е постановявал, че обстоятелството, че прехвърлянето е резултат от едностранни решения на публичноправните органи, а не от съгласуване на волеизявления, не изключва прилагането на посочената директива (вж. Решение от 19 май 1992 г. по дело Redmond Stichting, C-29/91, Recueil, стр. I-3189, точки 15—17, както и Решение от 14 септември 2000 г. по дело Collino и Chiappero, C-343/98, Recueil, стр. I-6659, точка 34).

26 За да се приложи Директива 2001/23, прехвърлянето трябва да се отнася до трайно организиран стопански субект, чиято дейност не се изчерпва с изпълнението на определена работа (вж. по-специално Решение от 19 септември 1995 г. по дело Rygaard, C-48/94, Recueil, стр. I-2745, точка 20). Понятието за стопански субект следователно се свързва с организирано групиране на хора и средства, което позволява извършването на стопанска дейност с определена цел (вж. по-специално Решение от 11 март 1997 г. по дело Süzen, C-13/95, Recueil, стр. I-1259, точка 13, Решение от 20 ноември 2003 г. по дело Abler и др., C-340/01, Recueil, стр. I-14023, точка 30, както и Решение по дело Güney-Görres и Demir, посочено по-горе, точка 32).

27 За да се определи дали условията за прехвърляне на трайно организиран стопански субект са изпълнени, следва да се вземат предвид съвкупността от фактически обстоятелства, характеризиращи съответната сделка, сред които фигурират по-специално видът на съответното предприятие или стопанска дейност, наличието на прехвърляне на материални активи като сгради и движимо имущество, стойността на нематериалните активи към момента на прехвърлянето, преминаването на съществена част от заетите лица към новия ръководител на предприятието, наличието на прехвърляне на клиенти, както и степента на сходство между дейностите, упражнявани преди и след прехвърлянето и продължителността на евентуалното преустановяване на неговата дейност. Тези елементи обаче са само отделни аспекти от задължителната цялостна оценка и поради това не могат да се преценяват поотделно (вж. по-специално Решение по дело Spijkers, посочено по-горе, точка 13, Решение по дело Redmond Stichting, посочено по-горе, точка 24, Решение по дело Süzen, посочено по-горе, точка 14, Решение по дело Abler и др., посочено по-горе, точки 33 и 34, както и Решение по дело Güney-Görres и Demir, посочено по-горе, точки 33 и 34).

28 Освен това Съдът посочва, че в някои сектори даден стопански субект може да функционира без значителни материални или нематериални активи, така че поддържането на идентичността на такъв субект след сделката, на която е предмет, хипотетично не може да зависи от прехвърлянето на тези активи (вж. Решение по дело Süzen, посочено по-горе, точка 18, Решение от 10 декември 1998 г. по дело Hernández Vidal и др., C-127/96, C-229/96 и C-74/97, Recueil, стр. I-8179, точка 31, както и Решение по дело Hidalgo и др., C-173/96 и C-247/96, Recueil, стр. I-8237, точка 31).

29 Така Съдът приема, че доколкото в някои сектори, в които дейността зависи основно от работната сила, колектив от работници, трайно обединен от дадена обща дейност, може да съответства на стопански субект, такъв субект може да запази своята идентичност след прехвърлянето му, когато новият ръководител на предприятието не се задоволява да продължи разглежданата дейност, а като бройка и компетенции поема също основна част от персонала, който неговият предшественик е назначил по-рано за изпълнението на тази задача. В тази хипотеза новият ръководител на предприятието всъщност поема организирана съвкупност от активи, което му позволява да продължи трайно дейността или определени дейности на предприятието прехвърлител (Решение по дело Süzen, посочено по-горе, точка 21, Решение по дело Hernández Vidal и др., посочено по-горе, точка 32, както и Решение по дело Hidalgo и др., посочено по-горе, точка 32).

30 По-специално Съдът приема във връзка с предприятие за почистване, че организирано групиране на работници и служители, трайно назначени специално за изпълнението на обща задача, може при липса на други производствени фактори да отговаря на определението за стопански субект (Решение по дело Hernández Vidal и др., посочено по-горе, точка 27).

31 Както посочва генералният адвокат в точка 39 от заключението си, напълно ирелевантно е обстоятелството, че в делото по главното производство активите, които са предмет на предоставяните от частните предприятия концесионери услуги, като училищните сгради, улиците, обществените паркове и градини, не са прехвърлени. Всъщност материалните активи, които евентуално е следвало да бъдат взети предвид, са инсталациите, машините и/или оборудването, които реално са използвани за предоставянето на услугите по домакинско обслужване, почистване и поддръжка.

32 Запитващата юрисдикция следва да установи в светлината на всички гореизложени тълкувателни елементи дали в делото по главното производство е било извършено прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23.

По понятието „самостоятелност“ по смисъла на член 6 от Директива 2001/23

33 Испанското правителство поддържа, че съдържащото се в член 6 от Директива 2001/23 понятие „самостоятелност“ трябва да се тълкува като равнозначно на понятието „идентичност“, което се съдържа в член 1, параграф 1, буква б) от тази директива. Такова тълкуване обаче не може да бъде прието.

34 Всъщност, както следва от член 1, параграф 1, буква б) от Директива 2001/23, въпросът за запазването на идентичността се преценява към момента на договорното прехвърляне или сливане на съответния икономически субект. Само ако идентичността на този субект е запазена, такава сделка може да се квалифицира като „прехвърляне“ по смисъла на Директивата.

35 За сметка на това въпросът за запазването на самостоятелността се преценява едва от момента, в който вече е установено наличието на прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23. Всъщност тази директива се прилага към всяко прехвърляне, което отговаря на условията, посочени в член 1, параграф 1 от нея, независимо дали прехвърленият стопански субект запазва своята самостоятелност в структурата на приобретателя (вж. Решение от 12 февруари 2009 г. по дело Klarenberg, C-466/07, Сборник, стр. I-803, точка 50).

36 Ако понятията „самостоятелност“ и „идентичност“ бяха равнозначни, уводната част на член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/23, в която се поставя условието за запазване на самостоятелността на съответното предприятие, стопанската дейност или част от предприятието или стопанската дейност, би била лишена от полезно действие, тъй като член 6, параграф 1 от тази директива би бил автоматично приложим в случай на запазване на идентичността на стопанския субект по смисъла на член 1, параграф 1, буква а) от Директивата. Поради това тези понятия не са равнозначни и въпросът дали дадено предприятие

запазва самостоятелността си за целите на член 6 от Директива 2001/23 трябва да се разгледа едва след като се установи, че наистина е извършено прехвърляне по смисъла на тази директива.

37 Що се отнася до понятието „самостоятелност“, следва да се констатира, че в посочения член 6 не се съдържа никакво определение на това понятие. Посоченото понятие не е определено и в останалите членове от Директивата.

38 Според установената съдебна практика обаче както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа за равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държава членка с оглед на определяне на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Европейския съюз (вж. в този смисъл, на последно място, Решение от 3 декември 2009 г. по дело Yaesu Europe, C-433/08, Сборник, стр. I-11487, точка 18 и цитираната съдебна практика).

39 Освен това според установената съдебна практика определянето на значението и обхвата на термините, за които правото на Съюза не предоставя никакво определение, следва да се осъществява в съответствие с обичайното им значение в говоримия език, като се държи сметка за контекста, в който те се използват, и за целите, преследвани от правната уредба, от която са част (вж. в този смисъл по-специално Решение от 10 март 2005 г. по дело easyCar, C-336/03, Recueil, стр. I-1947, точка 21, Решение от 22 декември 2008 г. по Wallentin-Hermann, C-549/07, Сборник, стр. I-11061, точка 17 и Решение от 5 март 2009 г. по дело Комисия/Франция, C-556/07, точка 50).

40 Най-напред следва да се припомни, че Директива 2001/23 има за цел да гарантира правата на работниците и служителите в случай на промяна на собственика на предприятието, като им дава възможност да продължат работа при новия работодател при същите условия като уговорените с прехвърлителя (вж. по-специално Решение от 10 февруари 1988 г. по дело Foreningen af Arbejdsledere

i Danmark“, 324/86, Recueil, стр. 739, точка 9, Решение от 9 март 2006 г. по дело Werhof, C-499/04, Recueil, стр. I-2397, точка 25 и Решение от 27 ноември 2008 г. по дело Juuri, C-396/07, Сборник, стр. I-8883, точка 28). Правото на работниците и служителите да бъдат представлявани не прави изключение. От това следва, че по принцип това представителство не може бъде засегнато от прехвърлянето.

41 Всъщност член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/23, в който се съдържа общото правило за представителството на работниците и служителите, гласи, че ако предприятието, стопанската дейност или частта от предприятието или стопанската дейност запазят своята самостоятелност, статутът и функциите на представителите или представителния орган на работниците и служителите при прехвърлянето се запазват при същите условия както преди датата на прехвърлянето.

42 По-нататък следва да се посочи, че според обичайното му значение в говоримия език терминът „самостоятелност“ обозначава правото на съответния субект да се управлява по свои собствени правила.

43 Приложен към даден стопански субект, този термин обозначава поверените на ръководителите на този субект правомощия да организират и ръководят относително свободно и независимо работата в рамките на посочения субект при осъществяване на присъщата му икономическа дейност, и по-специално правомощията по даване на разпореждания и инструкции, по поставяне на задачи на подчинените на въпросния субект работници и служители, както и по вземане на решения относно употребата на предоставените им материални средства, без пряка намеса от страна на други организационни структури на работодателя (наричани по-нататък „организационни правомощия“).

44 Следователно по принцип самостоятелността е запазена по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/23, когато след прехвърлянето организационните правомощия на ръководителите на прехвърления субект остават в рамките на организационните структури на приобретателя по същество непроменени в сравнение със съществуващото преди прехвърлянето положение.

45 Така в този случай правото на работниците и служителите да бъдат представлявани по принцип трябва да се упражнява по същия ред и при същите условия, както преди прехвърлянето.

46 Обратно, когато след прехвърлянето работниците и служителите са подчинени на ръководители, чиито организационни правомощия са били намалени и вече не могат да се квалифицират като самостоятелни, интересите на тези работници и служители повече не са същите и поради това условията и редът за тяхното представляване трябва да се приспособят към настъпилите изменения. Ето защо, както следва от член 6, параграф 1, четвърта алинея от Директива 2001/23, мандатът на представителите на засегнатите от прехвърлянето работници и служители в този случай трябва да бъде ограничен само до периода, необходим за ново учредяване или определяне на представителни органи на работниците и служителите.

47 Що се отнася до хипотезата на евентуално преразпределение на някои организационни правомощия в рамките на прехвърления субект, по принцип това не може да засегне неговата самостоятелност. Това, което е от значение, е всички ръководители на прехвърления субект да могат да упражняват организационните правомощия, с които вече са разполагали преди прехвърлянето, по отношение на други организационни структури на новия работодател.

48 Освен това само смяната на най-висшите ръководители, като тази по делото в главното производство, сама по себе си не може да засегне самостоятелността на прехвърления субект.

49 Единствено правомощията, които позволяват на тези ръководители да организират пряко дейността на работниците и служителите на този субект и да поемат вземането на решения в рамките на същия, могат да засегнат самостоятелността на посочения субект. Ясно е обаче, че такова заместване при вземането на решения в рамките на прехвърления субект не може да се счита за засягане на неговата самостоятелност, ако се извършва по изключение при спешни обстоятелства като тежък инцидент, който може да увреди функционирането на този субект, временно и по силата на определените за тази цел правила.

50 Освен това само контролното правомощие на най-висшите ръководители по принцип не засяга самостоятелността на прехвърленото предприятие, освен ако не обхваща и уточнените в предходната точка правомощия.

51 Такова тълкуване на понятието за самостоятелност позволява да се запази полезното действие на член 6 от Директива 2001/23, като се има предвид, че на практика прехвърлянето на дадено предприятие, стопанска дейност или част от предприятието или стопанската дейност почти винаги е придружено от смяна на най-висшите ръководители.

52 Това тълкуване не се поставя под съмнение от доводите на испанското правителство, според които такова тълкуване, което по делото в главното производство предполага да се продължи съществуващото представителство на работниците и служителите, щяло да породи един вид „двойно представителство“ в рамките на персонала на новия работодател, от една страна, и щяло да доведе до това да се пренебрегне икономическата вреда, която би била причинена на новия работодател поради задължението му да предостави на представителите на прехвърлените работници и служители „право на намалена продължителност на работното време“, от друга страна. Всъщност тези доводи просто имат за цел да поставят под въпрос правните последици от избора, направен от законодателя на Съюза с въвеждането на член 6 от Директива 2001/23.

53 Също така трябва да се отхвърли доводът на испанското правителство, изведен от дискриминация и нарушаване на принципа на равно третиране по отношение на представителите на персонала и на представителите на синдикатите на заетите при новия работодател лица.

54 В това отношение, както посочва генералният адвокат в точка 88 от заключението си, дори да се предположи, че прехвърлените работници и служители и работещите при новия работодател работници и служители се намират в сравнимо положение, разликата в третирането, която произтича от възможно нарушение на равновесието в рамките на организацията на новия работодател, в ущърб на представителите на синдикатите, които вече са представени в организацията на новия работодател, и на представителите на прехвърления персонал, броят на които остава непроменен, е обоснована в светлината на целта на Директива 2001/23, която е да осигури във възможно най-голяма степен и на практика, че в резултат на прехвърлянето новите работници и служители не са поставени в по-неблагоприятно положение от положението, в което са се намирали преди това.

55 Накрая, що се отнася до довода, изведен от засягането на синдикалната свобода на наличния персонал, достатъчно е да се констатира, че испанското правителство не доказва по какъв начин — при обстоятелствата по делото в главното производство — упражняването на тази основна свобода е засегнато от запазването на представителите на работниците и служителите на прехвърленото предприятие.

56 Предвид всички гореизложени съображения на поставения преюдициален въпрос следва да се отговори, че прехвърлен стопански субект запазва самостоятелността си по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/23, когато предоставените на ръководителите на това предприятие в рамките на организационната структура на прехвърлителя правомощия, а именно правомощието да организират и ръководят относително свободно и независимо работата в рамките на посочения субект при осъществяване на присъщата му икономическа дейност, и по-специално правомощията по даване на разпореждания и инструкции, по поставяне на задачи на подчинените на въпросния субект работници и служители, както и по вземане на решения относно употребата на предоставените им материални средства, без пряка намеса от страна на други организационни структури на работодателя, по същество остават непроменени в рамките на организационната структура на приобретателя. Само смяната на най-висшите ръководители не може сама по себе си да засегне самостоятелността на прехвърления субект, освен ако новите най-висши ръководители

не разполагат с правомощия, които да им позволяват да организират пряко дейността на работниците и служителите на този субект и така да заместят преките ръководители на тези работници и служители при вземането на решения в рамките на същия.

По съдебните разноски

57 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Прехвърлен стопански субект запазва самостоятелността си по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, когато предоставените на ръководителите на това предприятие в рамките на организационната структура на прехвърлителя правомощия, а именно правомощието да организират и ръководят относително свободно и независимо работата в рамките на посочения субект при осъществяване на присъщата му икономическа дейност, и по-специално правомощията по даване на разпореждания и инструкции, по поставяне на задачи на подчинените на въпросния субект работници и служители, както и по вземане на решения относно употребата

на предоставените им материални средства, без пряка намеса от страна на други организационни структури на работодателя, по същество остават непроменени в рамките на организационната структура на приобретателя.

Само смяната на най-висшите ръководители не може сама по себе си да засегне самостоятелността на прехвърления субект, освен ако новите най-висши ръководители не разполагат с правомощия, които да им позволяват да организират пряко дейността на работниците и служителите на този субект и така да заместят преките ръководители на тези работници и служители при вземането на решения в рамките на същия.

Подписи